

нялъ, възсядалъ го и каралъ да го носи. При първи петли веднага изчезвалъ. Коледаритѣ и ония които носятъ чесновъ лукъ отъ бждни вечеръ въ пазвитѣ си не закачалъ. Хранялъ се съ кръвта на хора и животни, а по Коледа лочалъ кръвта на закланитѣ свине. Който замръкне въ полето, за да не го напада караконджо, трябва да носи видѣло (фенеръ): ако няма такова, трѣбва да запали лула или цигара, та да святка.

Съ караконджо у насъ много плашатъ малкитѣ деца.

УСТРЕЛЪ

Устрелътъ е едно злопакостно сѣщество отъ рода на вампиритѣ, което като него се храни преимуществено съ кръвта на животнитѣ. Той е тоже невидимъ и се бои отъ огънь и отъ вълкъ, който можалъ да го види и да го преследвалъ. Могли да го виждатъ и сѣботницитѣ, които тоже го преследвали и убивали. Устрелътъ поизлизалъ отъ християнско дете, заченато въ сѣбота и което следъ раждането си умирало некръстено. Следъ деветъ дена некръстеното дете се превръщало вече въ устрелъ, пробивалъ си въ гроба голѣма дупка, колкото да може да се промъква презъ нея, и излизалъ на бѣлъ светъ, ходилъ ношемъ да търси животни и да имъ смучи кръвта; щомъ пропѣятъ първи пѣтли, връщалъ се въ гроба и лежалъ тамъ. Като позаякне, а това ставало следъ като изпие кръвта на нѣколко животни, устрелътъ правилъ дълги разходки и като намери цело стадо овце или крави, не се връщалъ вече въ гроба. Тогава той денемъ стоялъ или между рогата на нѣкой юнецъ, или между заднитѣ крака на нѣкоя ялова крава. Когато тръгне моръ по говедата, ако има основание да се вѣрва, че причината е устрелътъ, селянитѣ, ако не намерятъ нѣкой сѣботникъ да го убие, пропѣждатъ го чрезъ огънь. Това става по следния начинъ:

Въ първата сѣбота следъ появяването на мора, селскиятъ кехая разгласява съ викъ по селото да изгасятъ сички огньове, като се запрещава дори и цигари да палятъ. Следъ това изкарватъ всичкия добитѣкъ отъ селото въ гората, Тамъ двамина селяни, имената на които не се повтарятъ въ селото имъ, намиратъ две сухи липови прѣта, събличатъ се съвършено голи и